

Lovforslagets § 3 (se Tillæg A.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 af Udvalget:

En § 4 saaledes lydende:

„Den i Lov af 11te Februar 1863 § 17 hjemlede Afgjorelsesmaade med Advarsel kan ikke finde Sted, saafremt Sigtede erklærer sig derimod og forlanger Dom i Sagen, og maa Dommen da ikke gaa ud paa Advarsel“.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 4 af Udvalget:

I Forslagets Titel i 3die Linie efter „Lov“ indføres „af 11te Februar 1863, indeholdende nogle Forandringer i Bestemmelserne“, hvorhos i 4de Linie efter „Kjøbenhavn“ udgaar „af 11te Februar 1863“ og tilføies „m. m.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Ændringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Konkurslovens § 66.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1508 fg. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 583 fg.)

Udenfor de i Betænkningen nævnte var intet Ændringsforslag fremkommet.

Lovforslagets Indhold, de dertil stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Alberti: Med Hensyn til det egentlige Spørgsmaal i Lovforslaget har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Før jeg gaar over til dette Parti af Forslaget, skal jeg fremhæve et andet Punkt, hvori Udvalget er enigt, det er nemlig den Forandring, som Forslaget gjør i den nu gjældende Konkurslov, men som vistnok er kommen ind ved en eller anden Uagtksomhed; den

omhandles, saavidt jeg har bemærket, heller ikke i Lovforslagets Motiver. Efter den nu gjældende Konkurslov kan nemlig Skifteforvalteren forkaſte en valgt Kurator efter første Afstemning, men Forandringshaverne have dog Ret til ved anden Afstemning at vælge paa den samme Person. I Forslaget er der kommet til at ſtaa, at der ſkal gives Forandringshaverne Leilighed til ved 2den Afstemning at vælge paa en anden Person. Dette kan ikke forſtaas anderledes, end at ved 2det Valg ſkal den Kurator være udelukket, ſom har faaet fleſt Stemmer ved 1ste Valg og derefter er bleven neget Anerkjendelse af Skifteforvalteren. Udvalget mener derimod, at den nugjældende Regel i Konkursloven, at der ved begge Afstemninger kan vælges paa den ſamme Person, ſkal blive ſtaaende ved Magt, og i Anledning deraf er det, at Udvalget har ſtillet Ændringsforslaget Nr. 1. Det Punkt, hvorom Udvalget er uenigt, angaar det egentlige Kuratorvalg. Saaledes ſom det er nu efter den gjældende Bestemmelse i Konkursloven, er det Flertallet af de mødende Forandringshavere, blot efter Tal, ſom vælge Kurator. Ministerens Forslag og derefter Landsthingets Forslag gaar ud paa, at Kurator ſkal vælges af de mødende Forandringshaveres Flertal, ikke blot efter Antal, men til lige efter Vægt; det vil ſige efter Fordringsernes Størrelſe, alſaa haabe efter Flertal af Forandringshavere og efter Overvægt af Fordringer, det er alſaa det Forslag, ſom foreligger. Udvalgets Mindretal, hvortil jeg hører, har ment, at det vilde være retteſt at følge Forslaget ſaaledes, ſom det er kommet hertil fra Landſtinget. I Konkurslovens § 64 er den almindelige Regel for Afstemning ved Skiftesamlinger, at der ſkal være et Flertal af Forandringshavere og af Fordringer, eller ialtfald Overvægt af Fordringer, det kaldes Flertal efter Tal og Vægt. Denne Regel har Landſtinget overført paa Kuratorvalget, og det er denne almindelige Regel, ſom Udvalgets Mindretal underſtøtter. Der har jo været anket over, at Skifteforvalteren havde en vilkaarlig Ret til at negte en Kurators Valg anerkjendt, eller Rigtigheden af denne Anke er anerkjendt i Udvalget. Mindretallet tror, at det vilde være ſtrankt nok mod ſlig Vilkaarlighed, at en Kurator er urykkelig, naar han vælges med Flertal baade efter Tal og Vægt af de ved Valget bekjendte Kreditorer eller Forandringshavere. I Almindelighed ere ikke alle Forandringshavere mødte ved Kuratorvalget, og naar vi i Mindretallet træve Flertal af alle bekjendte Forandringshavere baade efter Tal og Vægt, ſaa ſtulle vi derved ſtrængere Fordringer til Valget, end hvis vi indſtrænte det til blot Flertallet af de mødende Forandringshavere. Mindretallet har ſaaledes troet i denne almindelige Regel at maatte ſtemme med Landſtinget og Ministeren, men tillige at gjøre det Tillæg, at Skifteforvalteren ikke kan bruge ſig Negtelſeæret,